

Το μήνυμα της ημέρας είναι το παρακάτω:

«Α, λέει τότε ο συγγραφέας, η φαντασία είναι μέσα στο κεφάλι μου βέβαια, και είναι φτιαγμένη από εικόνες και λέξεις, αναμνήσεις και ίχνη από άλλες ιστορίες και λέξεις, κομμάτια από πράγματα και μελωδίες και σκέψεις και πρόσωπα και τέρατα και σχήματα και λέξεις, κινήσεις και λέξεις, κύματα και αραβουργήματα και τοπία και λέξεις, αρώματα και αισθήματα και χρώματα και ρίμες και μικρούς ήχους και ξαφνικούς θορύβους και γεύσεις και εκρήξεις ενέργειας και γρίφους και αύρες και λέξεις. Και στροβιλίζονται όλα εκεί μέσα και τραγουδούν κι αλλάζουν διαρκώς σαν να τα βλέπεις από καλειδοσκόπιο και αιωρούνται και κάθονται και σκέφτονται και τσιγκλούν το κεφάλι. Βέβαια, φαντασία έχει ο καθένας, διαφορετικά δε θα μπορούσαμε να ονειρευόμαστε. Η φαντασία του καθενός, ωστόσο, δεν έχει μέσα της το ίδιο υλικό. Στους μάγεις ίσως περιέχει γεύσεις κυρίως και στους ζωγράφους χρώματα και σχήματα κυρίως. Όμως η φαντασία των συγγραφέων είναι γεμάτη κυρίως από λέξεις.

Με λέξεις λειτουργεί επίσης και η φαντασία εκείνων που διαβάζουν ή ακούν ιστορίες. Η φαντασία του συγγραφέα πλάθει και ανακατεύει και φτιάχνει ιδέες και ήχους και φωνές και χαρακτήρες και γεγονότα μέσα στην ιστορία, και η ιστορία είναι φτιαγμένη από λέξεις και μόνο, στρατιές από κουλουριαστά σημαδάκια που γεμίζουν τις σελίδες. Έρχεται τότε ο αναγνώστης και τα σημαδάκια ζωντανεύουν. Μένουν στη σελίδα, εξακολουθούν να μοιάζουν με στρατιές, αλλά τρεχοβολούν και στη φαντασία του αναγνώστη και ο αναγνώστης τώρα σχηματίζει και συνδέει έτσι τις λέξεις, ώστε η ιστορία να εκτυλίσσεται μέσα στο δικό του ή στο δικό της το κεφάλι, όπως έκανε κάποτε στο κεφάλι του συγγραφέα.

Αυτός είναι ο λόγος που ο αναγνώστης είναι εξίσου σημαντικός για την ιστορία με τον συγγραφέα. Υπάρχει μόνο ένας συγγραφέας για κάθε ιστορία, υπάρχουν όμως εκατοντάδες ή χιλιάδες ή μπορεί και εκατομμύρια αναγνώστες, που διαβάζουν στη γλώσσα του συγγραφέα ή σε άλλες γλώσσες στις οποίες μπορεί να έχει μεταφραστεί. Χωρίς τον συγγραφέα η ιστορία δε θα είχε γεννηθεί ποτέ. Αλλά χωρίς τις χιλιάδες των αναγνωστών σε όλο τον κόσμο, η ιστορία δε θα είχε ζήσει όλες τις ζωές που θα μπορούσε να ζήσει.

Κάθε αναγνώστης μιας ιστορίας έχει κάτι κοινό με κάθε άλλο αναγνώστη της. Ξεχωριστά ο καθένας, αλλά και μαζί κατά κάποιον τρόπο, αναδημιουργούν την ιστορία του συγγραφέα στη δική τους φαντασία - μια πράξη που είναι ταυτόχρονα ιδιωτική και δημόσια, προσωπική και κοινή, ατομική και διεθνής. Και αυτό ίσως είναι ό,τι καλύτερο μπορούν να κάνουν οι άνθρωποι. Συνεχίστε να διαβάζετε!»